

Monitor

Papírvékony szélesvásznú monitorok

Jelentős változást vártunk a LED-es háttérvilágítás megjelenésétől, de a monitoroknál elmaradt a nagy áttörés, hiába az alacsony fogyasztás és papírvékony burkolat. A felhasználók visszajelzése alapján technológiai szempontból az első generációs otthoni felhasználásra szánt LED-es kijelzők csak mérsékelt sikert arattak, de most a lehetőség adott, hogy az új széria bizonyítsa rátermettségét.

Valamilyen titkos összeesküvés folytán a nagyobb gyártók szinte egyszerre dobták piacra az új LED-es háttérvilágítással szerelt kijelzőket, amelyek vékonyabbak az első generációs típusoknál, amiket pont fél évvel korábban teszteltünk. Természetesen nemcsak ebben és a dizájnban történt változás: a különbség – ha szemmel nem is feltétlenül látható, de – megfelelő műszerekkel mérhető. Korábbi tesztünkben sok kritika érte a LED-es monitorok egekbe szökő vételárát, legalábbis ami a két koreai gyártó (Samsung és LG) termékét illette, ugyanis a BenQ már akkor jóval kedvezőbb áron kínálta ugyanazt a technológiát, mint a riválisok. Fél év hosszú idő és ahhoz képest, hogy az LCD-tévéknél a LED-es háttérvilágítás lassan teljesen kiszorítja a hagyományos CCFL-fénycsöveket, a monitoroknál nem figyelhető meg ugyanez a tendencia, így az árak csak nagyon lassan csökkennek. Konkrét példát vizsgálva, a BenQ kijelző vételára nem változott, az új modell egy-két ezer forinttal drágább, mint az első széria, míg a Samsung sem tudott (vagy éppen akart) elmozdulni a 94

ezer forintos árszíntről. Pozitív és drasztikus változás csak az LG-nél figyelhető meg: az E2350V 58 ezer forintos vételára már sokkal barátságosabb, mint a korábban tesztelt 97 ezer forintot kóstáló W2486L.

Deep inside

Ami a technológiát illeti, nagy változás nem történt, a LED-es PC-s kijelzők továbbra is eddig – tehát keretbe épített oldalsó – megvilágítással operálnak, így a backlit megvilágításnál alkalmazott local dimminget továbbra is el kell felejtenünk, cserébe tovább vékonyodott a káva (hogy ez kinek jó, arról később). Jól láthatóan finomítottak a LED-es technológián és a felhasznált TN-panelesen, amelynek folyamányaként rendkívül sokat javult a háttérvilágítás minősége és némileg a látószög is bővült, de ez közel sem ugyanaz, mint amit az IPS- vagy VA-kijelzők tudnak. Ami mindig a TN-paneles monitorok Achilles-inának számított, az a panel által lefedett színtér és ezen a LED-es háttérvilágítás és a különböző Ditheringet és FRCTalkalmazó trükkök sem változtattak. Sajnos a TN esetében technológiai korlátok miatt nem lehet az sRGB-színtérnél (ez megfelel az NTSC-színtér 72 százalékának) nagyobb színlefedettséget elérni, azonban ezek a monitorok már csak árukat tekintve sem tartoznak a grafikai alkalmazásokat támogató szegmensbe.

Vékony-vékonyabb... Valóban szükség van erre?

Nem tudunk szó nélkül elmenni emellett, ezért néhány szó erejéig meg kell említenünk a gyártók házon belüli versenyét, amelynek lényege a káva vastagsága, illetve vékonysága. A LED-es megvilágítás nagy előnye, hogy a gyártók minden eddiginél vékonyabb kijelzőket tudnak gyártani, ugyanis a hagyományos hidegkatód sugár-

Samsung SyncMaster PX2370

csöves monitoroknál sem a TFT-panel foglalta el a legnagyobb helyet, hanem a fénycső és a hozzá tartozó diffúzor. A vékonyítás másik hozománya, hogy a tápegység szinte kivétel nélkül mindegyik típusnál kikerült a házból, amellyel további hely spórolható meg, viszont emiatt egy plusz „műanyagdarabot” és a hozzá tartozó kábeleket kell a felhasználóknak az asztal alatt elrejtetniük. A papírvékony monitorokkal kapcsolatos másik problémánk, hogy egyiket sem lehet a falra szerelni, mert egyik se rendelkezik VESA-konzol csavarhelyekkel, illetve a ki- és bemenetek hátdoldalon való elhelyezése amúgy sem tenné lehetővé a falon való elhelyezést. Ezekből kifolyólag mindenképpen használni kell a mellékelt talpat, ami már önmagában elfoglalni annyit, hogy a káva vastagsága már elhanyagolható paraméter legyen. A vékonyítás előnyét egyelőre inkább csak abban látjuk, hogy a gyártók kevesebb műanyagot használjanak fel, kisebb a csomagolás, miközben tömeg is csökken, tehát könnyebb a szállítás, így energia spórolható meg.

A tesztmezőny

Különleges formájával és felépítésével hívta fel magára a figyelmet az ASUS Designo MS238H,

LG Flatron E2350V-PE

	Ár	Forgalmazó	Ár/érték	Összesítés	Előny	Hátrány
BenQ V2420H http://pcworld.hu/7029	68 200 Ft	Cédrus Kft.	95%	★★★★	A legjobb DeltaE-érték	Menüvezérlő gombok elhelyezése, kicsit szűk színtér
ASUS Designo MS238H http://pcworld.hu/7030	70 990 Ft	Bluechip	95%	★★★★	Egyedülálló dizájn, nagy színtér, gyors	HDMI-n nem volt kép, elavult menürendszer
LG Flatron E2350V-PE http://pcworld.hu/7031	58 900 Ft	LG Electronics Magyar Kft.	98%	★★★★★	Kedvező ár, jó képmínőség	Csak 5 ezredmásodperces válaszidő
Samsung SyncMaster PX2370 http://pcworld.hu/7032	90 000 Ft	Samsung Electronics Magyar ZRt.	90%	★★★★	Jó képmínőség, szép külső, ötletes menü	Rendkívül magas ár

BenQ V2420H

ami a többi monitortól eltérően nem átványon kapott helyet, hanem élével áll az asztalon, hátul pedig egy gyűrűs támasztékot találhatunk rajta, ami tulajdonképpen ugyanúgy kínál dönthetőséget, mintha hagyományos átványon lenne. A Designo nem titkoltan a külső jegyekkel próbál a felhasználó szívére és pénztárcájára hatni, amelynek érdekében mindent bevet, így a korábbi ASUS monitorokból jól ismert menürendszert (amit lassan ideje lenne lecserélni) vezérlő fehér háttérvilágítással rendelkező érintőgombok sem maradhattak el. A külső megjelenésen túl a belső tudás sem rossz, habár a monitor a kalibrálást követő színhelyesség-mérésen a deltaE 0,9-es értékkel leghátul végzett az LG-vel egyetemben. Ezzel kapcsolatban muszáj megemlíteni, hogy a deltaE 1 alatt minden érték jónak számít, ezt pedig az MS238H is teljesíti, ráadásul a riválisok is csak picivel tudtak ennél jobbat produkálni. Az ASUS-szal kapcsolatban egyetlen konkrét problémánk akadt, méghozzá a HDMI-bemenettel, amit a mellékelt DVI-HDMI-kábellel nem tudtunk működésre bírni, de nyilvánvalóan egyedül hibáról van szó – pluszpont az ASUS-nak, hogy a mért eredményeket az analóg bemenetet használva érte el!

Előző havi lapszámunkban teszteltük a BenQ V2420H kistestvérét, ám a kijelző képátlóját leszámítva értelemszerűen nem fedezhetünk fel egyéb különbséget (épp ezért nem ismételnénk önmagunkat). A monitor kalibrálása kiválóan sikerült, a mezőnyben és a TN-paneles monito-

rok között a 0,6-os átlagos deltaE-érték kiemelkedőnek számít. A 700:1 statikus kontraszt elmarad a várttól, de mentségére legyen mondva, egyik monitor sem volt képes elérni az adatlapon szereplő 1000:1 arányt. A fekete színvisszaadást és homogenitást vizsgálva fej-fej mellett haladt a mezőny, de a BenQ és az LG monitora egy hajszállal jobb volt, mint az ASUS-é és a Samsung-é. A játékosok számára kevésbé jó hír, hogy a kijelző „csak” 5 ezredmásodperces válaszidőre képes, de ez csak a keményvonalas játékosoknak tűnhet fel (ha feltűnik egyáltalán).

A tesztalanyok legdrágább szereplője, a Samsung PX2370 az egyik legkevesebb darab, ráadásul a mellékelt tápegység is helytakarékos, lapos házban kapott helyet. Egyedülálló módon csak ezen a monitoron kapott helyet digitális optikai S/PDIF-kimenet, ami hasznos lehet, ha a HDMI-csatlakozást használva a hangot tovább akarjuk vezetni házimozzi-erősítőbe – érthetetlen, hogy a többi gyártónál ez miért nem alapfelszereltség. Nemcsak kívülről kellemes darab a Samsung megújult LED-es kijelzője, de a színhelyesség-teszten deltaE 0,7 értékkel a PX2370 hozta a legjobb eredményt a BenQ után, ám színelfedettségben picit jobban teljesített nála, ellenben kontrasztarányban elmaradt tőle.

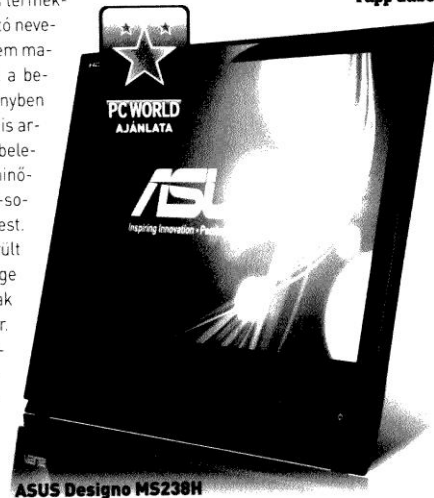
Az LG is alaposan átszabta a LED-es termékcsaládot, az E50 sorozat (ahogy a gyártó nevezi) kívül és belül egyaránt megújult. Nem maradtak el az érintőgombok, ráadásul a bekapcsoláskor rózsaszínes-lilás fényben pompázó díszcsik és az igényes külső is arról árulkodik, hogy a gyártó mindent beleadott. A szignifikáns változás a képminőséget illeti, ami rengeteget javult a W-sorozatba tartozó LED-es kijelzőhöz képest. Nem csupán a színhelyességen sikerült javítani, hanem a korábbi típus gyenge kontrasztaránya is a múlté, akárcsak a majdnem 100 ezer forintos vételár. Egyetlen hátrányként a HDMI-csatlakozás esetében fontos audiókimenet hiányát, valamint az 5 ezredmásodperces válaszidőt hozhatnánk fel, de ez utóbbival kapcsolatban ugyanaz a véleményünk, mint a BenQ V2420H esetében.

Értékelés

A különböző szempontokat és méréseket figyelembe véve arra következtetésre jutottunk, hogy az első helyet az LG Flatron E2350V-PN érdemli meg, noha nem ennél a típusnál mértük a legjobb színhelyesség- és válaszidő-értékeket. Ennek ellenére, ha mindent figyelembe veszünk, a monitor tudása nem igazán hagy kívánnivalót maga után, ami ezzel a kedvező árral párosítva a dobogó első helyére repíti az LG Flatron E2350V-PN-t. Ajánlott díjat érdemelnek a hasonló árban lévő, de felépítésük alapján teljesen más célcsoportot célzó ASUS és a BenQ kijelzők is. A BenQ V2420H kicsit jobban szerepelt a színhelyesség- és homogenitástereszteken, ellenben az ASUS nagyobb kontrasztarányval, alacsonyabb válaszidővel rendelkezik, illetve egy hajszállal nagyobb színteret fed le – mindenki eldöntheti, hogy számára mi a fontosabb.

Összesítve és átlagolva a Samsung SyncMaster PX2370- képminősége volt a legjobb a mezőnyben, de a technológiai megoldásokat most csak Technológiai díjjal tudtunk jutalmazni. Sajnos a 90 ezer forint körüli vételárat a kiváló elektronika, a szép külső, az ötletesen elhelyezett menürendszer és a lapos tápegység ellenére is meg-hökentően magasnak találtuk.

Papp Gábor

ASUS Designo MS238H

Képpontméret	Bemenetek	Kimenetek	Kontrasztarány (gyári/mért)	Fényerő (cd/m ²)	Válaszidő (ezredmásodperc)	Fogyasztás (watt)	Tápegység
0,276 mm	D-Sub, DVI, HDMI	3,5 mm jack audio	1000:1/699:1	250	5	30	Külső
0,265 mm	D-Sub, HDMI	3,5 mm jack audio	n.a./739:1	250	2	33	Külső
0,265 mm	D-Sub, DVI, HDMI	X	n.a./706:1	250	5	n/a	Külső
0,265 mm	DVI, HDMI	3,5 mm jack audio, optikai S/PDIF	1000:1/687:1	250	2	25	Külső